

— Zijn die vereisten terug te vinden in artikel 2621 van het Italiaanse Burgerlijk wetboek (zoals gewijzigd bij decreto legislativo van 11 april 2002, nr. 61), dat voorziet in een gevangenisstraf van een jaar en zes maanden en een verjaringstermijn van maximaal vier jaar en zes maanden die ingaat nadat het strafbare feit is gepleegd? Dit alles is in een rechtsorde waarin na de fase van het voorbereidend onderzoek en de inbeschuldigingstelling door het openbaar ministerie wordt voorzien dat de rechter-commissaris controleert of de noodzakelijke gegevens aanwezig zijn om de zaak voor de rechter te kunnen brengen, en dat tot de definitieve uitspraak en dus, in geval van een veroordeling, tot de daadwerkelijke strafoplegging drie instanties mogelijk zijn. In dat verband moet ermee rekening worden gehouden, dat de volgens artikel 2621 van het Italiaanse Burgerlijk wetboek vereiste onderzoeken wegens de daarin aan de strafrechtelijke relevantie vastgestelde grenzen (artikel 2621, derde en vierde alinea) ingewikkeld zijn.

(1) PB L 65 van 14.3.1968, blz. 8.

Verzoek van de Commissione Tributaria Provinciale di Cremona van 9 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Banca Popolare di Cremona, Soc. Coop.a.r.l. en Agenzia Entrate Ufficio Cremona

(Zaak C-475/03)

(2004/C 21/29)

De Commissione Tributaria Provinciale di Cremona heeft bij beschikking van 9 oktober 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 17 november 2003, in het geding tussen Banca Popolare di Cremona, Soc. Coop.a.r.l. en Agenzia Entrate Ufficio Cremona, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Moet artikel 33 van de Zesde BTW-richtlijn (77/388/EEG) ⁽¹⁾ (zoals gewijzigd bij richtlijn 91/680/EEG) ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd, dat het verbiedt om IRAP te heffen over de waarde van de nettoproductie die voortvloeit uit de gewoonlijke uitoefening van een zelfstandige werkzaamheid, die gericht is op de productie van en de handel in goederen of op het verrichten van diensten?”

(1) PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1.

(2) PB L 376 van 31.12.1991, blz. 1.

Beroep, op 17 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-476/03)

(2004/C 21/30)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 november 2003 beroep ingesteld tegen Republiek Oostenrijk door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Claudia Schmidt en Wouter Wils, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 tot wijziging van richtlijn 91/440/EEG van de Raad betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap ⁽¹⁾, of de Commissie die bepalingen niet mee te delen, de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/13/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 tot wijziging van richtlijn 95/18/EG van de Raad betreffende de verlening van vergunningen aan spoorwegondernemingen ⁽²⁾, of de Commissie die bepalingen niet mee te delen, de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
3. vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheidscertificering ⁽³⁾, of de Commissie die bepalingen niet mee te delen, de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
4. de Republiek Oostenrijk in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijnen is op 15 maart 2003 verstreken.

(1) PB L 75, blz. 1.

(2) PB L 75, blz. 26.

(3) PB L 75, blz. 29.